

แผนการออกแบบการวิจัย

ชื่อเรื่องวิจัย: การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ STORY Model ตามฐานสมรรถนะ เพื่อพัฒนาสมรรถนะนักเล่าเรื่องท้องถิ่นอย่างมีอาชีพของผู้เรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการท่องเที่ยว

สาขาวิชา: การท่องเที่ยว ชื่อผู้วิจัย: นางสาวฐปนี น้อยนาเวช Date: 21 ก.ย. 2569 Version: 1.0

วิทยาลัย: วิทยาลัยการอาชีพหลังสวน

1.ปัญหาที่ทำวิจัย 1. การจัดการเรียนรู้รายวิชานักเล่าเรื่องท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาการท่องเที่ยว ยังไม่สามารถพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนด้านการเล่าเรื่องท้องถิ่นอย่างมีอาชีพได้ 2. ทักษะในการสื่อสารและการนำเสนอเรื่องราวท้องถิ่นของผู้เรียนยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของสมรรถนะรายวิชา 3. ยังไม่มีการพัฒนาโมเดลการเรียนรู้ที่สามารถบูรณาการสมรรถนะท้องถิ่นเข้ากับการเรียนการสอนในห้องเรียนอย่างเป็นระบบ	2.คำถามวิจัย 1. การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ STORY Model สามารถพัฒนาสมรรถนะนักเล่าเรื่องท้องถิ่นมีอาชีพของผู้เรียนได้ในระดับใด 2. การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ STORY Model ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารและนำเสนอเรื่องราวท้องถิ่นของผู้เรียนอย่างไร	4.ทฤษฎีแนวคิดที่เกี่ยวข้อง (Keyword อย่างน้อย 3 คำ) 1. Storytelling, Competency-Based Learning, Active Learning, Communication Skills	6.กลุ่มตัวอย่าง/กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการท่องเที่ยว จำนวน 8 คน	8.ระเบียบวิธีการวิจัย / แบบแผนการทดลอง วิธีการวิจัย: 1. การวิจัยแบบผสมผสาน (Mix Research) แบบแผนการทดลอง: 1. แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียววัดก่อน-หลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design)
	3.วัตถุประสงค์การวิจัย 1. พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ STORY Model ตามฐานสมรรถนะสำหรับการพัฒนาสมรรถนะนักเล่าเรื่องท้องถิ่นอย่างมีอาชีพของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการท่องเที่ยว 2. ประเมินประสิทธิภาพของ STORY Model ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารและนำเสนอเรื่องราวท้องถิ่นของผู้เรียน	5.ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรต้น: 1. การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ STORY Model ตัวแปรตาม: 1. ระดับสมรรถนะนักเล่าเรื่องท้องถิ่นอย่างมีอาชีพของผู้เรียน	7.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือทดลอง: 1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ STORY Model ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน: 1. Story Identification (ระบุเรื่องราว) 2. Theme Development (พัฒนาหัวข้อ) 3. Oral Presentation (นำเสนอปากเปล่า) 4. Visual Aids (ใช้สื่อประกอบ) 5. Feedback and Revision (รับคำติชมและแก้ไข)	

			เครื่องมือรวบรวมข้อมูล: 1. แบบประเมินสมรรถนะนักเล่าเรื่องท้องถิ่น อย่างมืออาชีพ 2.แบบสอบถามความพึงพอใจ 3. การบันทึกการนำเสนอของผู้เรียน	
9.การวิเคราะห์ข้อมูล 1. การวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนสมรรถนะนักเล่าเรื่องท้องถิ่นอย่างมืออาชีพก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ t-test สำหรับกลุ่มตัวอย่างเดียว (One-Sample t-test) 2. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ของคำติชมจากผู้ประเมิน			10.องค์ความรู้ใหม่ที่ได้ 1. การพัฒนาและผลการใช้ STORY Model ในการพัฒนาสมรรถนะนักเล่า เรื่องท้องถิ่นอย่างมืออาชีพของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการท่องเที่ยว	